

[Albrechtsen]

realiteten i det, og det kan man ikke komme uden om ved at snakke om budgetteknik. Jeg kunne derfor godt tænke mig, at regeringen nu efter at have erkendt problemets omfang sådan rent talmæssigt også begyndte at tage det alvorligt og ikke bare skubber det til side, fordi det måske er ubelejligt i forhold til den forhøjelse til 1,4 pct., som man nu har fået vedtaget, og som ikke rækker til at løse problemerne.

(Kort bemærkning).

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet har aldrig benægtet, at Danmark har store økonomiske fordele af Fællesskabet i det nuværende EF. Tværtimod er vi helt opmærksomme på, at det forholder sig således. Det er jo ret naturligt, når vi producerer meget større mængder landbrugsprodukter, end vi selv kan forbruge, og de bliver solgt til over verdensmarkedsprisen. Men det, jeg gjorde opmærksom på, var, at det styrker ikke udenrigsministerens påstand om, at det ikke vil koste Danmark penge med udvidelsen med de to lande, når formanden for et af regeringspartierne, umiddelbart før jeg går på talerstolen, står heroppe og siger, at han udmærket er klar over, at det vil koste penge at få de to lande optaget i EF. Det var det, jeg mente i hvert fald ikke styrker udenrigsministerens påstand om, at det ikke vil koste noget. Jeg må i hvert fald konstatere, at der er uenighed i regeringen om dette spørgsmål.

Bjørn Westh (S):

Hr. Gade spurgte, om EFs udgifter blot skal have lov til at stige, uanset hvilken budgetsituation vi er i herhjemme. Nej, det skal de selvfølgelig ikke, og derfor sagde jeg også, at vi gerne så, at EFs bureaukrati blev sat på en slankekur, ligesom vi naturligvis også, inden vi skal foretage den endelige afstemning her, vil se på de udgifter, der skal dækkes af den her foreslåede stigning.

Gade (SF):

Det sidste tilsagn fra socialdemokratiet er jeg da glad for. Det kan der blive hårdt brug for, når vi ser på EFs økonomiske situation og ser den ærligt i øjnene, sådan som jeg gjorde rede for det i mit første indlæg.

Det, jeg konstaterer, er, at regeringen og udenrigsministeren i hvert fald er meget uvil-

lige, for nu at sige det pænt, til at sætte disse udgifter til EF ind i sammenhæng med andre udgifter. Hvorfor er en regering, som påstår, at den kigger efter enhver krone, den bruger til indenlandske udgifter, så ukritisk ligeglad med, hvor mange penge dette her skal koste? Det er jo ikke bare udenrigsministeren, der indirekte har givet udtryk for det, men også ordførerne for regeringspartierne.

Jeg vil godt sige til hr. Niels Helveg Petersen, at argumentet med Spanien-Portugal – og det gælder også hr. Kofod-Svendsen – gælder ikke som argument, for i 1985, altså i år, er realiteten ifølge udenrigsministerens eget notat, at EFs udgifter er på 1,226 pct., altså 0,226 pct. over momsloftet for i år. Argumentet med, at det er, fordi Spanien-Portugal kommer ind i EF, at vi skal have forhøjelsen, er ikke rigtigt, og derfor synes jeg også, det er lidt forkert at bruge det som så stærkt et argument, som et par ordførere har gjort her. Det spiller vel en rolle, men det er ikke det, der er hovedproblemet, og tallene for 1985 er beviset for det.

Det sidste, jeg vil sige noget om, er de tre momssatser i EF, som vi nu skal til at diskutere og ratificere. Det handler om, at de mange – og vi er altså blandt dem – skal have én momssats. Vesttyskland skal have en anden og Storbritannien en tredje. Hvis vi tager det budgetforslag, som er fremlagt for 1986, skal Storbritannien betale 0,823 pct., Tyskland 1,310 pct. og de andre – altså bl.a. vi – 1,356 pct. Udenrigsministeren sagde, at det med England ikke var nogen rigtig fællesskabsløsning. Nej, det må man nok sige, og man må vel også sige, at det skæmmer også billedet, også for udenrigsministeren, at det lykkedes Vesttyskland at få en ordning igennem, hvorefter de også fik nogle særretigheder. For os er det en slags lærestykke, om man vil, om, at når de store lande presser på – det var England her – får de deres vilje. EF har nu fået tre momssatser, og Vesttyskland valgte altså også at hoppe på vognen og presse en særlig momssats igennem – for at vise, at også de kunne spille med musklerne.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg vil gøre den enkelte bemærkning til hr. Gade, at jeg valgte faktisk mine ord med betydelig omhu. Jeg sagde »allerede på grund